

Det ene er, hvad Finantsministeren skal vide, hvad han skal have Kundskab om, og det andet er, hvad han administrerer. Er der Tale om Indtægterne ved Straffeanstalterne, saa skal Finantsministeren, saa ofte han vil, og det steer nu ikke sjelden, kunne faae Kundskab om de Indtægter, der falde, men Omsoorgen for, at disse Indtægter falde, og Midlerne, hvorved de tilveiebringes, ligge under Justitsministeriet. Hvad det sidste af den ærede Taler reiste Spørgsmaal angaaer, skal jeg kun sige, at der fra Finantsministeriets Side skal vises al Smødekommen, saafremt Statsrevisorerne skulle finde, at en endnu udførligere Form for det Regnskab, der af Ministeriet meddeles Rigsdagen, kunde være ønskelig.

Indenrigsministeren: Hvad det af den ærede næstsidste Taler (Tscherning) berørte Spørgsmaal angaaer, saa troer jeg ikke, at Rigsdagen lettelig, efter den nuværende Ordning af Finantsloven, vil være i Forlegenhed med at udfinde, under hvilken Ministers Ansvar Noget er foregaaet, men at det snarere vil bringe en Forvirring tilstede, dersom alle Indtægter bleve samlede sammen paa eet Sted og lagdes specielt under Finantsministerens Bestyrelse, thi de fleste af dem staae i en saa nøje Forbindelse med den hele Administration, at de umulig kunne staae under tvende Ministre. Jeg skal eksempelvis fra de Ting, der fortæres under Indenrigsministeriet, nævne, om det dog ikke vilde være høist besynderligt paa Indtægtsfiden at opføre Indtægten af det Græs, som slaaes i Frederiksberg Have, eller Indtægten af den Gjødning, som fra Stutteriet afgives til den med Stutteriet forbundne Avling; men aabenbar urigtigt vilde det dog være, dersom det skulde føre til, at medens Bestyrelsen af Stutterivæsenet staaer under Indenrigsministeriet og de dette Ministerium undergivne Embedsmænd, skulde den Deel af denne Forvaltning, som tilfældigvis gav en lille Indtægt, staae under en anden Hæsført.

Hvad iøvrigt de Indenrigsministeriet sær- lig vedkommende Anliggender angaaer, da er der saa af de derom fremsatte Bemærkninger, der have den mere almindelige Karakter, som Spørgsmaal bør have, der bringes paa Bane

ved denne Sags 1ste Behandling, og forsaavidt de maatte give Anledning til Endringsforslag, vil der jo paa et senere Stadium af Sagen være al Opfordring til mere i Detail gaaende Forhandlinger. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale nogle enkelte af de Punkter, som ere blevne berørte. Med Hensyn til Veivæsenet skal jeg udtale, at jeg troer, at det er anerkjendt af Alle, og anerkjendt af Rigsdagen, at dets hele Budget og Regnskabsvæsen er i en overordentlig klar og god Orden, hvad der ogsaa har viist sig derved, at der ikke let er noget Affnit paa den hele Finantslov, der har givet Anledning til saa faa Bemærkninger, endfjælgelig Endringer, som netop det Affnit, der omhandler Veivæsenet. Paa den anden Side skal jeg ikke lægge Dølgemaal paa, at det ogsaa er min Mening, at medens Veibestyrelsen har bygget overordentlig godt, ført en nøjagtig Kontrol og aflagt godt Regnskab, har den i det Hele bygget temmelig dyrt. Da Pengene iøvrigt ere udgivne, og vi derfor have faaet gode Veie, troer jeg, at vi saameget hellere kunne troste os dermed, som vi nu staae ved Slutningen af det hele Veisystem, som skal bringes tilveie. Pengene ere som sagt udgivne, og jeg troer, at det, som bemærket, maa erkjendes fra alle Sider, at Veiene ere særdeles gode, og navnlig turde det gjælde om de større Arbejder, saasom Broer, Steenkister og Sligt, der ere af en saa god Konstruktion og øvrig Bestaffenhed, at deres Vedligeholdelse vil koste forholdsvis mindre. Det er ogsaa min Mening, at naar Veisystemet er affluttet, vil der være Anledning til at tage det Spørgsmaal under Overveielse, om ikke en noget forandret Organisation med Hensyn til den blotte Vedligeholdelse og Bestyrelse kunde være hensigtsmæssig, idet jeg dog troer strax at burde tilføie, at da det egentlige Jernbanesystem vil, hvis vi beholde Fred i Landet, om ikke ret lang Tid være nogenlunde færdigt, turde det være hensigtsmæssigt at udsætte dette Spørgsmaals Afgjørelse, indtil begge disse Systemer ere gennemførte. Uden dog paa nogen Maade at binde mig ved en saadan Yttring, skal jeg tillade mig at udtale, at det staaer for mig, som om det hele Tilfyn fra Statens Side for begge Dele maatte kunne